

ת"פ 61063/07/20 - מדינת ישראל נגד סמיר פרוואג'י, שוקרי פארוואג'י, נייטס פאלאס הוטל בע"מ

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 61063-07-20 מדינת ישראל נ' פארוואג'י ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ מדינת ישראל ע"י עו"ד שריפה חמדזה דיאב	בפני המאשימה נגד הנאשמים
1. סמיר פרוואג'י 2. שוקרי פארוואג'י 3. נייטס פאלאס הוטל בע"מ ע"י עוה"ד דוד קמחין ועמית בר טוב הפטריארכיה הלטינית בירושלים ע"י עוה"ד יוסי אשכנזי ויעל צ'רבינסקי	המשיבה

החלטה

הבקשה ועמדות הצדדים

לפני בקשת הנאשמים מיום 3.5.21, לפי סע' 108 לחוק סדר הדין הפלילי, להורות למשיבה להמציא לידיהם חומר המצוי ברשותה. בקשה זו היא בהמשך לבקשה לפי סע' 74 אותה הגישו הנאשמים קודם לכן.

ברקע הבקשה, כתב אישום שהוגש נגד הנאשמים, המייחס להם ביצוע עבירות מס שונות במהלך ניהול בית מלון אותו הפעילו, אשר שכן בנכס שבבעלות המשיבה. על פי האישום, הנאשמים שכרו את הנכס מהמשיבה והפעילו אותו, מבלי לדווח על הכנסותיהם לרשויות.

הבקשה היא להורות למשיבה להעמיד לעיונם של הנאשמים חומר אשר פורט בבקשה, אותו ניתן לסווג לשני ראשים: הראש הראשון הוא חומר חשבוני מהשנים 1993 ועד 2011 הנוגע לניהולו של המלון על ידי המשיבה, ובכלל זה תיק מס הכנסה של המשיבה, תיק נכסיה של עובדי המשיבה, תיק מס שכר של המשיבה, שומות של המשיבה, טפסי 106 של עובדי המשיבה וטפסי 161 של המשיבה - והכל בכל הנוגע למלון. הראש השני הוא בקשה לקבל את שמות מייצגיה של המשיבה מול רשות המסים, דיווחי המשיבה לרשות המסים והתכתבויות שבין המשיבה לרשויות המדינה, הנוגעות לתשלום מסים בישראל.

על פי הבקשה, החומר דרוש לנאשמים על מנת לבסס טענת אכיפה בררנית, שכן לטענתם היה על המאשימה לפעול במישור הפלילי כנגד המשיבה ולא רק נגדם.

המאשימה התנגדה לבקשה. בתשובתה מיום 5.8.21 טענה, כי הנאשמים לא ביססו את טענתם בדבר אכיפה בררנית אפילו ברמה הראשונית, ועל כן אין מקום להעמיד לעיונם חומר שיש בו פגיעה בפרטיותו של מי שאינו צד להליך.

לאחר מספר דחיות, המשיבה הגישה תגובתה לבקשה ביום 12.10.21.

על פי התגובה, המשיבה אינה מחזיקה כלל בחומר מהראש הראשון, הנוגע לניהול המלון, ולדבריה חומר זה מצוי כולו ברשות הנאשמים או בשליטתם. לענין זה הפנתה המשיבה לחוזה שבינה ובין הנאשמים, ממנו עולה כי הוסכם בין הצדדים להתקשרות להפעלת המלון שכל החובות לענין דיווחים על הכנסות ותשלום מסים יחולו על הנאשמים. המשיבה הוסיפה, כי ככל שהחומר היה מצוי בידה לא היתה לה התנגדות להעמידו לעיון הנאשמים.

מנגד, המשיבה התנגדה להעמיד לעיון הנאשמים חומר מהראש השני, הנוגע לזהות מייצגיה של המשיבה מול רשות המסים, דיווחיה לרשות המסים והתכתבויות שיש לה עם הרשויות לענין עצם חבותה במס בישראל. לעמדת המשיבה, מדובר בחומר שחשיפתו עלולה לפגוע בפרטיותה ובאינטרסים מוגנים שלה, אותם פרטה בתגובתה ומנגד, אין בו כדי לתרום דבר להגנת הנאשמים.

דין והכרעה

לאחר שנתתי דעתי לעמדות הצדדים, ראיתי לדחות את הבקשה, בכפוף לסייג אחד:

בכל הנוגע לראש הראשון, שעניינו חומר הקשור לפן החשבונאי שבהפעלת המלון על ידי המשיבה, טוענת המשיבה כי החומר המבוקש כלל אינו מצוי בידה שכן לא עסקה כלל בפן החשבונאי של הפעלת המלון. מטבע הדברים, לא ניתן להורות למשיבה להעמיד לעיון הנאשמים חומר שלדבריה אינו ברשותה, ועל כן דין חלק זה של הבקשה להדחות.

עם זאת, לאור עמדתה העניינית של המשיבה, לפיו ככל שהחומר היה מצוי בידה לא היתה מתנגדת להעמידו לעיון הנאשמים, על המאשימה להעמיד לעיון הנאשמים חומר שנכלל בראש זה, ככל שהוא מצוי בחזקתה

אני ער לאמור בסעי' 11 לתגובת המאשימה לבקשה לפי 74 לחוק סדר הדין הפלילי, שהוגשה ביום 4.1.21, כי חומר חשבונאי של המשיבה לא נתפס במהלך החקירה. עם זאת, אך הדעת נותנת שככל שהמשיבה הגישה דיווחים לרשויות, הדיווחים עצמם קיימים וניתן לאתרם. יודגש, כי ההחלטה נוגעת רק לחומר שמצוי ברשות המאשימה, ככל שקיים.

המאשימה תגיש הודעה בעניין זה עד יום 20.10.21.

בכל הנוגע לראש השני, הנוגע להתנהלות החשבונאית של המשיבה ודיווחיה לרשויות על פעילות שאינה קשורה למלון, וכן התכתבויות שלה עם הרשויות ביחס למעמדה בישראל וחבותה במס מקומי, דין הבקשה להדחות לגופו של עניין: הנאשמים לא ביססו כל קשר של החומר המבוקש להליך, ולא עמדו בנטל מינימלי של הוכחת טענתם לאכיפה בררנית. אני ער לכך שהבקשה לקבל את החומר נועדה לבסס טענת אכיפה בררנית - ולכאורה יש קושי לדרוש מנאשם להוכיח טענתו ללא ראיות. עם זאת, כאשר מתבקש במסגרת הליך פלילי עיון בחומר שאינו חומר חקירה, אין די בהעלאת טענה כי החומר דרוש להגנת הנאשם ויש לבססה ביסוס ראשוני - ובנטל זה לא עמדו הנאשמים. ר' למשל ר' בג"צ 4922/19 נווה (9.12.19):

הנטל להנחת תשתית ראייתית ראשונית לביסוס הדרישה לגילוי מידע ומסמכים בנוגע למדיניות האכיפה מוטל על הנאשם. בכגון דא, לא די בעצם העלאת טענה לאכיפה בררנית על מנת להורות לתביעה למסור מידע מכוח סעיף 108 לחסד"פ. טיבו של הנטל הראשוני המוטל על הנאשם ייבחן בכל מקרה לפי נסיבותיו, אך מובהר כי הרף לצורך קבלת מידע ומסמכים נמוך מהרף שנדרש

לצורך סתירת חזקת התקינות ולהוכחת האכיפה הבררנית עצמה.

במיוחד דברים אמורים במקרה שלפני, כאשר מדובר בחומר שעל פניו אינו נוגע להליך וחיפיתו כרוכה בפגיעה בפרטיות ובאינטרסים מוגנים של מי שאינו צד להליך.

לאור זאת, דוחה חלק זה של הבקשה.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, ז' חשוון תשפ"ב, 13 אוקטובר 2021, בהעדר הצדדים.